

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

3. Duo alterius criminis rei, ob crimen quod non fecerant, in carcerem
conjecti sunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

nis vtrumq; prosequente, in suspicionem alter cædis, alter adulteri incidit. Iam quadragesimum diem in carcere trahebam, cum se dormienti species ephebi vultu formidabilis offert, qui me tamen placidè affatus: Ephram, inquit, quis te casus tulit in vincula? Domine, inquam, aspectu tuo percussus totis artibus contremisco, fatiscoque. Pone metum, inquit, & causam vinculorum expone. Domine, inquam, missu parentum in suburbium festinabam, sed tenebris occupatum custodes pecoris in tugurium inuitarunt; interim de nocte gregem lupi inuadunt, ac tota silua dispergunt. Hinc ego, postera luce, à pastoribus arbitrantibus, ductu meo prædones ad quilia penetrasse, ad prætoria vincitus, quamuis insons meramque calumniam passus, raptus sum. Heu quali me portento inuoluit fortuna? an potius Deus, sine cuius aut nihil accidit?

Quid hinc vltèrius Ephram vel dicere potuerit, vel cogitare, facile quis de seipso conijciat. Nam iam parentum, ex amissione filij tam chari, dolor illi ob oculos versabatur; iam carceris pædor, & diurnitas; iam innocentia conscientia certò scientis, se hic ream non esse; iam torturæ metus; iam malicia aut suspicio tam perniciosa pastorum; iam iudicis seueritas; iam ipsius Dei omnia videntis, & prohibere tantam iniuriam potentis, durissima permissio. Multi vsque ad impatientiam, & blasphemias prorupissent, dixissentque, *Qui non deliquit, decet Audacem esse confidenter*

prose, & proteruè loqui. Non fecit tamen hæc Ephram. Sed se sua que omnia Deo permisit, & ad preces confugit; mansuetaque oratione ephebo querelam obtulit, se esse innocentem. Hic mihi iam adeste, quicumque vos sine peccato esse putatis, & innocentiam semper obtenditis, Deumq; de iniustitia, & peccato arguere vultis, quoties vobis aliquid est patiendum; quoties contumelia, iniuriaque irrogatur; quoties filius moritur; aut villa incenditur. Nimirum *nulli mortalium iniuria sua parua videntur: multi eas grauius aquo habuere.*

Angelus (aliud enim non fuit Ephebus ille) audita adolescentis Ephram querela, renidenti vultu: Noui, inquit, ego te extra crimen hoc positum, impactamque tibi puram putam calumniam; sed nondum satis versatus es in diuinis iudicij agnoscendis.

K k k

scendis.

Plant in Ambr
phitr.Sallust. in
Catilin.

III.

Senec. lib. 1.
de ira.

scendis. *Nemo inuenitur, qui se possit absoluerē, & innocentem quisq, se dicit, respiciens testem, non conscientiam.* Disce ergo iustum esse tribunal Numinis, nihilq, sine graui causa, malorum hominibus immitti. Talibus semper hominem vel erudit, vel polit, vel plectit. In plurimis id euenit.

Nec enim fortuna querenda

*Sola tua est: similes aliorum respice casus,
Mitius ista feres.*

Exemplo sint gemini illi iuxta tecum vinculis constricti, ambo eius, cuius insimulantur, noxæ immunes, sed percunctatus intelliges, cur illos in custodiam æquitas diuina dari permiserit. Hæc fatus adolescens, ex oculis abiisse visus est. Expergefactus ego simulæ dilaculauit, compello vtrumque. Qui vos, inquam, fratres in hanc caueam casus compegit? Cædis, inquit alter, accusor, & eadem nullam vumquam feci. Ego, alter inquit, alterius violasse torum dicor, cum feminam alienam numquam attrectaui. Enim verò quid aliàs à vobis olim peccatum est? aut cuius causa in has ærumnas permissu Numinis deuoluti estis? Ante non multos dies (inquit ille falsæ cædis reus) cum extra moenia fluminis pontem impositum transirem, secuti me alij duo in ipso ponte altereari cœperunt, gliscenteq, sensim rixâ ad manus venere, vbi valentior alterum de ponte in subterfluentem vndam præcipitavit, & se subduxit: Ego propter aluceum inambulans illi cum fluctibus luctanti, opemq, meam vltimis vôtis & lachrymis suppliciter imploranti manum facilem non porrexi, passus infelicem diu multumq, frustra contra torrentem niti, & me præsentem, spectanteq, vorticibus fluminis abripi & hauriri. Hinc, opinor, ira caelestis me iustè persecuta in hos calumniæ casses & vincula coniecit. Dein alter falsa adulterij suspitione circumuentus: Et ego, inquit, mecum vobis facinus exponam: Biennium est cum gemini fratres defunctis parentibus amplissimam hæreditatem adierunt, à quibus, nondum diuisa sorte, soror orba & vidua suam partem exigebat, quam inficiaturi sororem inkituerunt calumnijs opprimere. Fornices innocenti vagamq, libidinem obijciunt; negare illa, & iureiurando affirmare, se puram & omnis culpæ expertem; instare illi, se testibus conuicturos, nocentemq;

patri-

patrimonio exturbaturos. Benè sibi conscia soror condicionem admittit. Conueniunt me fratres, paciscuntur quinquaginta aureos in calumniam, spondeo, præsentibusque fratribus & sorore, alijsque testibus, iureiurando confirmo, scortum esse, eiusque rei me conscium iuro deieroque. Ita mulier paterna hæreditate & patrimonio spoliata est; & simul innocens per nos infamiâ notata. Hoc meum facinus, adulterium, de quo postulor, numquam cogitauit. Et te, inquit, quæ causa nobis socium vinculorum adduxit? Narraui de ouium grege à feris direpto meque eo nomine inculpatum esse.

Postridie prætor fontes ad Tribunal sisti iubet, & quæstionibus subijci. Primus de cæde & vi appellatus constanter negat factum. Torqueri iussus eadem constantia perseverat in tormentis. Solutus primo, secundus pro adultero habitus ducitur, pari que ratione tortus adulterium inficiatur. Ego interim metu propè examinatus trepidabam & pauebam, magnamque vim lachrymarum profundebam, ut qui perinde me, ac cæteros ad supplicium quæstionum adductum scirem. Quin & lictorum turba me lamentantem petulanter irridere, & dictis incessere. Serò ploras, improbe puer, tum plorandum erat, cum scelus admisisti, iam nunc in medium & tu proditurus es. Quæ vox adèò vulnerauit animum meum, ut tantum non defectus ante mortem morerer. Tandem pronuntiatâ in duos sententiâ, videri Innocentes, absoluti sunt, ac dimissi. Ego imperio prætoris reductus in custodiam. Alteros 40. dies ibidem exegi, cum tres alij in eundem meum carcerem compinguntur, reuersusque ad me ille adolescens, qui mihi per quietem visus erat, & Ephræm, inquit, percontatus es ex duobus illis, quid peccauerint? Ego verò, inquam: & prolixè exposui omnia, quæ ab ijs didiceram. Intelligis ergo Iudicia Dei iusta? En duo hi gemini illi fratres sunt, qui sororem falsa stupri criminatione oppressam bonis paternis exuerunt. Tertius est ille, qui de ponte hominem in flumen deiecit, cuius vi ac impetu abreptus interiit. Ego mox ut illuxit, adortus singulos, de singulis quæstui, qua culpa fuerint comprehensi; & in neruum dati? Cum alij cædem falsam, alius adulterium nequidquam causaretur, & omnes se innoxios dicitarent, Regredimini, inquã, in memoriam

IV.